alomhoz szükséges vályog és téglákat
ontból télen csináltatta. 1-ör mert télen
sóbb a vályogvető mint nyáron, 2-or, s ez
télen fagyni is szokott, a vizes vályog
l megfagy és igy az épület kemény
lesz. De óh fatum, midőn a malom
felépült, tavaszodni kezdett, meleg
tak, alant a fagyos vályog, fent a
la olvadni kezdett, majd repedni,
egészen leolvadott, ugy hogy midőn
Telegdi meglátogatni szándékozott
, megmondta a kocsisnak, hogy arra
erre vitorlákat lát majd, ő pedig,
n az idő, visszadölt a kocsiba s el-
tt. A kocsis azonban sehol nem
lákat sem malmot, mert az már le
s igy történt, hogy a czéltól jóval
e haladt, ugy hogy midőn Telegdi
maga sem tudván magát tájékozni,
iguton haladó asszonyt szóllitott meg:
ném asszony, nem tudja kend hogy
a Telegdi László szélmalma?
nehezen ráakadtak aztán a vályog-
azra mely mellett a bölcs ur kön-
ett, mint hajdanában Márius Cart-
nál.

(Folyt. köv.)

LEGUJABB.

elgrád, julius 30. Risztics és
a éjjel egy órakor váratlanul
állásra utaztak fontos ügyek

agusa, jul. 30. A montenegrói
ujabb távirata Vrbiczából eze-
: Moukhtar pasa serege telje-
mmisittetett, a 16 zászlóaljból
tudott nagy nehezen futás
külni. Osman pasán kivül el-
00 nizamot, 5 ágyut; kezünkbe
mos fegyver, lőszer, zászló és
gó. A mi veszteségeink arány-
yek. Az első sorokban har-
fejedelem legközelebbi roko-
k Petrovich Fülöp, ki su-
gsebesült. — Hadseregünkben
sedés uralkodik.

zentpétervár, jul. 30. A kauka-
sról ide érkezett megerősitet-
nagy izgatottságba ejték a
töröket. A külügyi hivatal ré-
bics de Sabalkanski tábornok
sióval felruházva azonnal a
a küldetett. Az esetre, ha a
k. nagyobb csapatokat fognak
ek ellen inditani.

stantinapoly, jul. 30. Abdallah pasa a
ff 10 000 arabs lovasból álló had-
lott fel a portának.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

s finomabb Gummiban
zikkek egész uj tárgyak:
és valódi halhójag 1—4 frtig tu-
Empecheur, elismert czélszerü ké-
magomlések akadályoztatásához,
használati utasitással; **sebészeti**
s készülékek, kötölék és sérkötő-
lékeket szállit
ger, Gratz, Herrengasse 15.
mindennemü Gummi árukban. Ár-
en. 232 7—10

os betegségek
és
bőrbajok
tnak **RICORD** párisi egyetemi
gyedül biztos gyógy-
módja szerint,
DGAK
ak tövei fájdalom nél-
kül kihuzatnak.
Weisz Gyula,
sti csász. és kir. katona fő-
olt osztály orvosa, kiérde-
nvasuti és bányamü-orvos
által.
t: Miklósutcza Mózes La-
ház 2079. sz. 115 26—100

LINGEL KÁROLY
dapesti traise, hornyolat- és
szegélyzőintézete
ércz-, csont- és fa-esztergályzó
Mühely: Budapest, hosszabb. ró-
26. sz. VII. ker. **Bolthelyiség:**
nagy-mező-utcza 97. sz. alatt.
lyenek czélszerü berendezése
zon helyzetben van, hogy min-
megrendeléseknek pontosan meg-
— Különösen ajánlja görvélyes
rnyalatait és szegélyzeteit a
k és asztalosok részére. Mind
kak szépen készülnek, a t. meg-
biztositattnak azok pontos és
ntele, valamint olcsósága iránt.
Mintalapok kivánatra bér-
beküldetnek. **A vidéki asztalosok**
ekükben fölkéretnek, hogy czimei-
ző lapon velem tudassák.
285 1—3

nyomdájában. 1876.

1876. VIII. évfolyam. 148. szám. Kedd, augusztus 1.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

1849.
Augustus 2.

Emlékezés a debreczeni csatára.

Debreczeni nagyerdőben
Madársereg csüggedten ül,
Minden virág, minden levél
Remeg, sejtés szellőitől.
Sejtelemnek halk szellője
Olyan borzalmasan susog:
„Nagy vihar van készülőben,
Vigyázzatok! Vigyázzatok!“

S tünik az éj s virradatra,
Vész felhő száll a határra;
Minden sugárt, minden reményt
Kiöl sötét, rémes árnya.
Méhe fényes gyilkokat rejt
S egyet dördül olykor olykor . . .
Szegény bazám, mi csapás néz
Rád e vészterhes boruból?!

Debreczeni erdő mellett
Egy tábor áll — harczra készen;
— Kis folyó csak, nincs benne mód,
Hogy győzzön a tenger-vészen
Hősfiak mind, nem rettegnek
Vad pikától, gyilkos óntől. . .
Csak a haza sorsa, mire
Mindegyikök félve gondol.

Vezerök Nagy Sándor, — kinek
Nincsen egy csöpp lelki szennye,
Hü vitézi, a szabadság
Oroszlánját látják benne;
Önzetlen egy igaz magyar
Kit csak honszerelem vezet. . .
Ölelje át dicső nevét
Örök hála s emlékezet! —

— — Hab, de már zug a harcz szele,
Hull a tüzes bomba, gránát,
És pusztitva, halált osztva
Szökdös a hadak során át.
S Paskievics órjás serge
Mindig előbb előbb nyomul,
De a magyar, ha honáért
Küzd: oroszlán, s nem gyáva nyul.

S neki ront a tüztengernek
Mely már fölcsapott a gátra*)
S hallhatatlan elszántsággal
Megingatja s veri hátra . . .
S mig az óra hármat ütött
Háromszor lőn vissza verve . . .
De negyedszer, a vész tenger,
Hullámival — elseperte! — —

— — Debreczeni nagy erdőben,
Madársereg — félve hallgat!
Csöndes a lég, vége minden
Szent örömnek, édes dalnak . . .
Minden virág, minden füszál
Porbafekszik — összetörve — —
Uram isten! irgalmaddal
Szállj alá e gyászos földre!

*) Köntösgát.

A halálos trón.

Az oszmanok trónján ülő Abdul Aziz szultánt, midőn leesett fejéről koronája, s utána maga is elköltözött oda, a honnan nincsen többé visszatérés, sokan örömmel, legtöbben pedig hideg részvétlenséggel fogadták a megjósolt eseményt. Örvendettek az igazi hazafiak, mert az Aziz sirba szállásával egy jobb jövőnek, az oszmanok birodalma felvirágzásának vélték idejét elérkezettnek. Éltében zsarnok kéjencz — pazarló volt, és vásárhitü, ki népeit inség és erkölcsi romlásba, a birodalmat az anyagi tönkrejutás szélére terelte. Nem szánta senki és nem hullott gyászravatalánál népe könye, nem hangzott a fájdalomnak csak egy sohaja sem. Nemzete átka és megvetése mint egy átok nehezül sirjára sötéten.

Nagy reményekkel és egyéniségére függesztett várakozással tekintettek az oszmanok, és tekintett a nagy világ a megüresedett trónralépő uj szultán elé. Álliták a magasabb körök emberei, hogy Murád, atyjának nemes tulajdonait örökölte teljes mértékben, annak tudvalevő hibái nélkül.

Felvont figyelemmel tekintettek feléje a török nemzetnek barátai ugy mint ellenei. Barátai egy szabaditót, egy nemtőt kivántak benne trónraléptével üdvözölni. Ellenségei pedig nem óhajtottak egyebet mint azt, hogy legyen elődének hü képemássa és fejezze be a rombolásnak azon rettentő müvét, melyet elődje oly őrült indulattal kezdett, és őrült következetességgel folytatott mindaddig, mig a trónon azt nem mondta neki a kérlelhetetlen hatalom a halál, hogy: Csitt.

A remény virágának azonban nincsen szilárd talaja. Mint árvizi uszó növények gyér gyökszálai csak a fenék puha iszapjával érülköznek, s a legkisebb szélfuvalmára is tova röppennek. Ekként tujta el az uj szultán Murád személyéhez kötött szép reményeket, a vésznek szele. Még jelt sem adott létezéséről, még nem érinté derekát Ozman kardjának öve, már is halljuk a leverő, a megrázó hirt, hogy Murád, a testben lélekben tönkrement ember le fog hullani, nem mint csillag ragyogva fényesen, hanem mint egy kiégett mécs, halványan, sötéten.

Ma vagy holnap hozni fogja a távsodrony a hirt, hogy Murád még teljes férfikorában elköltözött, megtért őseihez, a nélkül, hogy a történet muzsája joggal irhatná sirmárványára, hogy élt.

Vastag hitre és a legnagyobb mértékü elfogultságra volna szükség, hogy valaki itt, e drasztikus eseményekkel szemben megnyugvást találjon abban, hogy ez a természetes események keretébe illeszthető.

Durva erőszak, alattomos ármány és a sötét cselszövés ujjait látjuk ezen körülmények megteremtésében. A keleti titkon őrzött méreg rágódik, véleményünk szerint az oszmanok családfájának gyökerén, mely kiszemelt áldozatát nem hurczolja gyorsan, rohamosan a halálos ravatalra, hanem lassan, izenként gyilkol és a vérnek cseppenkinti lassu, de biztos rohasztásával viszi az enyészet karjaiba.

Az agynak megzavarodása, őrültségi rohamok s időszakonként megjelenő görcsös bántalmak, s végre végenyedés okozta biztos halál e szörnyü méreg következményei. Ki nyujtja ezt a szerencsétlen áldozatnak, hol és mikor? e kérdések azok, melyekre felelet soha sem adatik. A magasabb régiók büneit, a hatalom és befolyás vastag leple szokta boritani, és jaj annak, ki azt a leplet fellebbenteni szánta el magát.

Murád tehát a szerencsétlen, ha még él, ha még meg nem hültek jobb sorsra érdemes földi részei, pár nap alatt le fogja tenni a nehéz gondokat, mik eddig agyát lázas izgatottságba, és szivét erős lüktetésbe tartották, és elköltözik nagy őseihez örökre, s hirét nevét elfogja sodorni a feledékenység szele. Élt, s meghalt, ennyit ir fel róla a történet. Ő pár nap alatt el lesz felejtve, a török trón halálos, a török trón magával hordja a halál magvát. Valóban az uj, a leendő szultán nem köthet az előzmények után rózsás reményeket az élethez, a trónhoz, melyet elfoglaland. Az uralkodói élet kertében a nemesebb növényeket, a kert hasznos és diszesb virágait felverte a gyom, s a dudva keleti bujasággal árasztotta szét minden ponton gyilkoló ágait, erős és biztos fogásu kertészkéz és irtó szerszám szükségeltetik, hogy a mérges parajok gyökeresen kiirtatván, csak hasznos és jó illatu virágok ékeskedjenek annak talajában.

Kétséget nem szenved, hogy Murádot testvéröcscse Abdul Hamid fogja követni a trónon. Hiába nagy ur az, a ki a trón tetejébe kapaszkodik, hiába ragyog fején keletnek minden aranya, gyöngye és gyémántja, a hir ez a szószátyár istenség felveszi őt ajkaira és meghurczolja a világ minden részében, itt szépet, jót, amott roszat és hiábavaló jellemgyarlóságokat hazudva, kibővitve hójaggá felfujva hirdetvén felőle. Mi távol igyekezünk ez időszerint tartani magunkat attól, hogy a leendő szultán személyének, egyéniségének festésébe, vagy talán létezhető kiváló tulajdoninak birálatába bocsátkoznánk, meghagyjuk őt egyszerü hallgatásunkkal olyannak, a milyen, egyet azonban a tapasztalatok tolmácslására bátrak vagyunk egyéni vélemény alakjában elhangoztatni.

Ha Abdul Hamid trónraléptekor magát az Ozman kardjával felövezteten, mint a törökök valóságos felkent fejedelme, elég erőt érez magában teljesen szakitani az eddigi szultánok rögzött szokásival, azaz:

ha azt a sok ármányos nőt, mint a lejárt váltókat, vagy elhasznált okmányokat adacta, vagyis valamelyik szeraljba elhelyezteti vagy férjhez adja, ha a trón körül mint valami hollók csapatja ólálkodó pénz sovár léhütőket azonnal elbocsátván, az ezredekbe bebesorozztatja,

ha az ország polgári kormányzatát a hü, az okos, a fáradhatlan Mithád pasa és nemes társaira bizza, ha maga a kardövezés után azonnal a táborba indul, az ármányos Stambul szolgáiból egyet sem vivén magával, és ott a derék hősök élére áll, harczol mint egy nizám, kit az iszlám szent hitében való bizalom hevit, ha katonáival eszik és iszik, jár, kél és fekszik, akkor neve nagy lesz, mert oly dolgokat mivel nemesvérü bajnokainak élén, minőt ez idők szerint nem olvashat le senki a történet lapjairól.

Ha ezeket véghezviszi, ármány és cselszövés, az őt szent imádattal körülvevő bajnoki keblekről vissza fog pattanni és a romlatlan vérü és keblü török nép, mint a vas sziporkák a delej pont felé, ugy fognak özönleni táborába, azon táborba a hol a szultán kirántott szablyával harczol lovagjainak élén. Az a keleti vér, az a tüzes bajnoki vér, nem fogváltozni soha vizzé. Abdul Hamid, legyen villáma a hadnak, népe, nemzete befogja bizonyitani a világnak, hogy vitézség, bajnoki erkölcsök dolgában jelenleg a világ nem utolsó katonája. Ha Abdul Hamid herczeg másképen cselekszik, ha nem lesz erős egy mozdulattal keresztül törni, a harem és szerálj szövevényes hálóin, akkor vesztett pere van, és pusztulását, megsemmisülését, látnoki tehetség nélkül is meg lehet jósolni, mert a török trón immár halálos.

T. D.

— **Kassán és Gyulán** a közös hadsereg és a honvédség 5—6 hétre tervezett nagy gyakorlatokat fog aug. 15-én megkezdeni. A Kassa melletti uj táborba augusztus 15-én 4 század lovasság s egy gyalog dandár vonul be; aug. 25-dikén pedig egy dandár honvédség. Gyula mellett kizárólag a honvédlovasság tart gyakorlatot; ide 3 huszárezred összpontosittatik. Kilátás van, hogy Ő Felsége mind a két gyakorlatánál jelen lesz, a mennyiben Wenkheim báró Gyula melletti kastélyát Ő Felsége fogadtatására már elő is készitteti.

— **A képviselők** mentelmi jogának meghatározása irant a kormány törvényjavaslatot készit. A javasiatban a mentelmi jog olyképen lesz szabályozva, mint Belgiumban; e szerint az országgyülés szünetelése alatt a mentelmi jog felfüggesztetik. Ha ez időközben valamely képviselő fennyitó pörbe kerül, vagy épen elfogatik, — a kormány a ház összeülésekor azonnal jelentést tesz a történtekről, s a ház belátása szerint nyilatkozni fog, fennforog-e zaklatás esete vagy nem. Ha a ház zaklatást lát a beperlésben vagy elfogatásban, akkor a mentelmi jog érvényesül; ha ellenben nem talál zaklatást a történt intézkedésben, akkor az ügy birói elintézése nem szenved megakadást. A kormány e javaslat megvitasására, mint az „Ell.“ értesül, közelebb a tekintélyesebb képviselőkből értekezletet hivand össze, s csak ez értekezletet letárgyalása után terjesztendi a javaslatot a képviselőház elé.

— **A müszaki kar** uj szervezete a közös hadseregnél. A bécsi lapok jelentik, hogy a május 26-án kelt legmagasabb elhatározás folytán, most a katonai épitészeti ügyek reformáltatnak. A katonai épitészet igazgatóság tisztikara felosztattatik s az épitészeti anyag kezelése a csapat és katonai hatóságra ruháztatik, mig az épitési szolgálatot a müszaki kar fogja teljesiteni. Ez 6 tábornokból, 16 ezredesből, 19 alezredesből, 19 őrnagyból, 99 főtisztből és 25 főkapitányból fog állni. A müszaki karnak átalában tudomást kell szerezni mindenről, a mi a monarchia védelmét illeti. A mérnökkari törzs feladata lesz, hogy a katonai épitkezések és fentartásáról gondoskodjék.

A debreczeni kereskedelmi s iparkamarától.

Értesités.

A Romániával kötött kereskedelmi és vám-egyezményt illetőleg.

Miután az 1876-ik évi XIX. törvényczikkben foglalt osztrák-magyar és romániai kereskedelmi egyezmény a szerződő felek részéről szokott módon megerősittetett, az f. évi jul. elsejével már életbe lépett.

Ez alkalomból s a nagyméltóságu m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumnak f. évi junius hó 10-én 463. eln. szám alatt kelt felhivása folytán, kiváló feladata tárgyát képezi az alólirt kamarának arról gondoskodni, hogy a Romániával üzletben álló s a kamara területén székelő üzletegyének mind azon változásokról értesüljenek, melyek az egyezmény következtében a vám- és kereskedelmi viszonyok tárgyában beállottak.

Az egyezmény értelmében a Romániából érkező áruk ezentul a leguagyobb kedvezményben részesülő nemzetek számára biztositott vámok alá esnek, de ezenfelül a Románia határain át érkező áruk közül a következők mégyobb kedvezményekben is részesülnek: ugyanis a gabona vámmentes, a bor 100 kilogrammonként 5 frt 26 kr. vámot fizet s az állatok azon vámok alá esnek, melyek a Németország szabad forgalmából jövő állatok számára jelenleg fennállanak, azaz az állatok vámja darabonként: ökör és bikánál 2 frt., tehén 1 frt 50 kr. ürü, 25 kr. borju, juh és kecske vámmentes, sertés 1 frt., malacz 15 kr. ló és csikó vámmentes.

A magyar korona országaiból Romániába vitt áruk közül az egyezményhez csatolt A) tarifa szerint egészen vámmentesek: gabnanemüek általában, liszt, petroleum, épületfa, vas, nyers vas és aczél, nyers bőrök, kőszén, könyvek, kartografiai munkák, könyomatok, aczél és rézmetszetek, fényképek és hanjegyekkel nyomatott zenemüvek; kisérleti müszerek és készülékek, mütárgyak és ritkaságok, gőzgépek mindenféle földmivelési gépek és eszközök; mindenféle gépek, melyek valamely mesterség — vagy iparág üzéséhez szükségesek; faggyu és abból származó termények, mindenféle rongyok, festő anyagok és vegyészeti termények, az állatoknak bevitelénél legfeljebb azon vámok fizetendők, melyek nállunk a Németország szabad forgalmából érkező állatok után szedetnek, a bor pedig 5½% érték vám alá esik. — A részünkre ezen felül biztositott vámok ugyancsak a szerződéshez csatolt B) tarifa szerint szedetnek s valamennyi most fel nem emlitett s az egyezmény A) és B) mellékleteiben elő nem forduló áru addig is mig az egyezmény értelmében készitendő specificus vámokat magában foglaló vámtrifa létre nem jő — az érték 7%-ának megfelelő vámot fizet, az értékvámok alkalmazásánál az árunak azon értéke vétetik alapul, melylyel az származási helyén bir, hozzájárulván ehhez a szállitási biztositási és bizományi költségek, melyek a határig szükségesek. Ezen 7%-os értékvámban már minden pótlileték benfoglaltatik.

Megjegyeztetik egyébként, hogy szabadságában áll mindenkinek a most emlitett értékvámok és a romániai általános vámtarifákon megállapitott vámtételeket vagy pedig egy harmadik hatalommal kötött s külön egyezményben megállapitott vámokat tetszés szerint választani és átalában azon elv tartandó szem előtt, hogy minden kedvezmény vagy előny, melyet bármely harmadik állam élvez: önmagától s feltétlenül a magyar korona alattvalóinak is biztositva van.

A t. üzletegyének figyelmét különösen felhivjuk még az egyezmény XII. és XIII-ik czikkeire melyekben az értékvám megállapitásánál követendő eljárás szabályoztatik.

Végre értesitjük a Romániával összeköttetésben levő t. üzlet egyéneket, hogy mind azon esetekben, a midőn az érintett egyezmény határozmányainak kivitelénél bármily irányba nehézségekbe ütköznének, vagy bármi tekintetben közelebbi felvilágositásra szorulnának, akár az alólirt kamara utján akár közvetlenül forduljanak a nagyméltóságu m. kir. földmivelés-, ipar és kereskedelemügyi miniszteriumhoz illetőleg, ha ne tán Romániában tartózkodnának, az ottani csász. és kir. consulatusokhoz, hogy ekép az uj rendszerhez való átmenetelnél netalán felmerülhető visszásságok azonnal elháritathók legyenek, s ez által az egyezményből származható jogok és előnyök az ország javára felhasználtassanak.

Kelt a debreczeni kereskedelmi iparkamara 1876. évi jul. 14-én tartott közgyüléséből.

Sesztina Lajos, elnök. **Dr. Király Ferencz,** titkár.

— ***A magyar fővárosból.*** **A Gregersen** és Fischer-féle faraktárban tüz ütött ki. A kár igen nagy. **A „Budapesti Napilap“** szerkesztősége aug. 1-én gránátos-utcza 1 szám, 1 emeletre költözik át a kiadóhivatallal együtt. **A Zrinyi** kávéház előtt egy atya 12 éves fiát ugy megverte, hogy annak orrán száján elindult a vér. — **A Sváb hegyen** tüz ütött ki, melyből könnyen erdőégés is támadhatott volna. **Sreiber** fiatal könyvkivője a Lindenbaum czégnek hamis váltók készitése miatt elfogatott. **A Margithid** pesti oldalán egy nő egy csecsemő gyermekkel karján a Duna hullámaiba ugrott, hol nyomtalanul eltünt. **Peczek Mihály** napszámos megőrült, a szerencsétlen a kórházba szállittatott. **A nemzeti színház** aug. 17-én tartja a szünidő után első előadását. **Funták Sándor** ügyvéd nem fogadta el Miletics védelmét, mert ez azt kivánta, hogy a védelemben Polit is részt vegyen. Ennek következtében Polit egyedül fogja védelmezni Mileticset.

A „DEBRECZEN“ tárczája.

Margit.

Regény egy kötetben.

Irta:

Telmann Konrád.

(Vége.)

A nap leszállóban volt, utolsó sugarait rávetette a tóra, mely fényárnyban uszott, s aranyos habjait a part felé vetette. Köröskörül hüs volt a lég, a czitrom kertekből édes illat terjengett a levegőn keresztül, melynek csendjét csak néha néha zavarta meg a fülemile csattogása. Egy a parthoz közel álló kies nyári lakban emelvényén egy csodálatos szépségü nő állott könnyü ruhában. Fejéről leomló arany hajfürteivel játszadozott a susogó esti szellő, ott állott és ábrándozó tekintetet vetett a kéklő tóra, és szemlélte a napnak lehunytát az illattelt levegővel környezett hegyek mögött; — egy czitromvirágot tépdelt ujjaival, és mosolygott. A ki most alant elhaladt, hogy a tópartján sétáljon, az bizonyára feltekintett és örvendett a gyönyörü tüneményen, a kit már többször látott, — de a kit nem győzött eléggé csodálni. Most megnyilt az üvegajtó, mely az emelvényre vezetett, magas, nyulánk férfiu, szőke telt szakállal lépett azon ki, s közeledett a gyönyörü tüneményhez, és nem törődve a vendégekkel oda át „az arany napnál,“ kik a kertből jól ide látnattak, rátette vállaira kezét s szivből nevetett, midőn az alant elmenő azt mondá társához: „ez a szép Angeló!“

— Igen, ez a szép Angeló, mondá ő, hanem az igaz, hogy az én édes feleségem mindennap szebb-szebb lesz, ugy hogy egész Riv Arco már szerelmesek benne.

— Hizelgő! fenyegeté a nő, de azért mégis megcsókolta. Sokáig néma merengésbe elmélyedve állak ott.

Már negyedszer laktak a Gárdató melletti kies nyári lakban. Milyen mult van már mögöttük! Gondolataikkal visszamentek azon naphoz, midőn ő borult lélekkel távozni akart és Margit kérte, hogy maradjon, és ő ott maradt Margitért. Még ugyanazon napon dőlt el sorsa. — Henning gróf megtagadta öcscsének egyetlen leánya kezét; merev akaratját a hajthatlan férfiunak nem törte meg kérelem, sem rábeszélő szó, sem a földre boruló gyermekének könnyei; az atya rendithetlen maradt. De Siegfried is az maradt, és Margit lelkiereje ez órában még jobban nőtt. Kész volt itt hagyni mindent, — hogy követhesse azt, kit szeret; — menni vele a távoli messzeségbe, a szükségbe, nyomorba, a világ végére; Margitnak nem volt többé hazája, az ő otthona Siegfried szive volt. És Henning gróf menni engedé őket, de leányát egy tekintettre, egy szóra sem érdemesité többet, e pillanattól kezdve nem volt az ő gyermeke. Igy távoznak el ők, szilárdon el határozva, hogy daczolni fognak az előitéletekkel, mert tudatában voltak a legtisztább, legigazabb szerelemnek.

Mily boldogan csevegtek a rázó, sebesen vágtató kocsiban! Nem szomorkodtak, azon hogy senkisem nyujtott nekik kezét, hogy senki nem kivánt nekik szerencsét és boldogságot, midőn távoztak a nagyvilágba, az életbe; szerelmök volt minden boldogságuk. És évek multanak el. Jó kivánat nélkül is boldogok voltak.

Siegfried ismét visszanyerte költői ihletét. Drámája régen készen volt; midőn azt Margitnak felolvasta, magát ösmerte fel a herczegnőben.

— De mennyire meglestél engemet, te hamis! mondá, midőn itt ott saját elejtett szavait hallá. A darab szinpadra is került, s diadalt aratott. Ezek voltak Margit életében a legszebb pillanatok. Hiszen Margit volt az ő muzsája, és azon, a mit Siegfried teremtett, a szerelemnek és boldogságnak napsugarai nyugovának. Igy telt el négy esztendő.

* * *

— Hol van atyám? kérdé a fiatal nő. Siegried elégedetten mosolygott. Ő és Péter — mondá — czivódnak a kis gyermek felett, attól tartok, hogy összevesznek.

Mert tudni kell, hogy pár nap óta az ifju pár boldogságának legkisebb árnyéka is eltünt. Egy este, egy fáradt öreg férfi lépett a ház küszöbére. „Vegyetek magatokhoz gyermekeim,“ mondá, — „ nem birom tovább ki egyedül a magányban!“ Ez Henning gróf volt, a ki gyermekeinek karjaiban még egyszer megifjodott.

Köröskörül mindinkább csend lett, mint egy végtelen kék tükör pihent a Gárda tó az emelvényre nyiló ajtó ismét megnyilt; egy koros férfi lépett ki, s kezein egy aranyhajfürtü leánykát vezetett. A háttérben Pétert lehetett látni, a ki hasztalanul erölködött azon, hogy a kis leánykának egyik kezecskéjét megkaphassa.

— Elkényezteted a kicsikét, papám, mondá Margit. Henning gróf nevetett boldogan.

— Annyira hasonlit hozzád, és anyádhoz, Siegfried, mondá az öreg halkan.

— Hanem ő hozzá nem hasonlit, ugy-e papa? incselkedett Margit, s fejét Siegfried vállára hajtá, ő pedig átkarolta Margitot, s sokáig ugy áltak ott, mig az öreg ölébe nem vette a gyermeket, s a következőleg szólt: — Anyád is, az első Margit, kibékülve tekint le a magasból, Siegfried. Bár ez is hasonlitana hozzá! Az ősöknek egy uj, más szelleme jár a világon, a régi előitéletek korlátai összetörtenek. Az uj világ követeli a maga jogát. Te pedig légy megáldva, gyermeke az uj világnak, és legyenek megáldva mindazok kik a szép, büszke **Margit** nevet viselik.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Tokaj, julius 28. 1876.

Tek. Szerkesztő ur!

Melegünk van, de most az egyszer nem azért mert talán valami fránya végrehajtó szorongat bennünket, hanem mert nyár van és penig erős cánicula van; ez a cánikulla ur mostan oly keményen dolgozik, mintha csak szakmányba csinálná, s hozzá hogy e hónapban egy középszerünek nevezhető esőnk sem volt, a por lett uralkodó hatalom; nem is nagyon tanácsos kint az utczán ácsorogni, mert ha véletlen egy szekérrel találkozunk, kész a por zuhany, erre mondhatja valaki, könnyü nektek, ott a Tisza; és ha izzadtok, melegetekvan vagy poros lett képetek, fürödjetek meg, ezer módotokban van: és van is e mondásba valami, hanem mi azért mégsem megyünk a Tiszához, torkig vagyunk vele, nagyon gyanús szint játszik. Magyarországnak ez édes gyermeke legkivált ugy tavasz óta, nagyon rosszul viseli magát irányunkba, bár czéljáit még eddigelé egészen el nem érte, de erszényünkbe már nagyon bele kaparászott tiszaszabalyozási költség alakjában, ugy hogy vagy tiz évig megint fizethetünk.

Mintegy négy nap alatt annyira megáradt, hogy medrét elhagyva kaszállóinkat elöntötte, a melyen mintegy három hét óta kezdettek kaszálni és gyüjteni, igensok boglya uszik. Hogy szerencsétlen nép vagyunk szent igaz, egyik csapás a másikat éri, s ha a természet szünetel, az emberek bosszantják, végrehajtók vagy finánczok alakjában a nyugalmas, sortól sujtott polgárokat. A napokban egy fiatal ember, aki egyébiránt ügyvédbojtár, elment egy jobbmódu özvegy asszonyhoz, a leendő biróválasztáshoz szavazatát kérni, meg jegyzendő, hogy a fiatalember többször járt végrehajtókkal foglalást eszközölni: a szegény asszony ágyban fekvő beteg volt, hanem hogy meglátta fiatalemberünket udvarába bemenni, ágyából kiugorva, egy ingbe hajadonfővel rohant elébe az udvarra, s kétségbe esve, kérve s bizonyitva, hogy nemtartozik: még elnem mondta, hogy mi az adósság, s hogy még nem járt le ideje s mikor törlesztett a takarék pénztárba legutóbb; addig a fiatalember süket fülekhez beszélt, pedig váltig mondta, hogy ő nem foglalni jött, néki sem párna, sem dunna, de még egy tollszár sem kell, a szegény ijedt asszony csak akkor szünt meg magát mentegetni, midőn magát egészen kibeszélte; és én nem csodálkozom a szegény asszony ijedelmén, mert sokszor oly csekélységből olyan tisztességes? özveget csinálnak, hogy az ember bámulhat hozzá, s ha még a lefoglalt tárgyat illően értékesitenék, hanem igen sokszor se pénz, se posztó.

Szölő hegyeinket ujjabb csapás érte, ami keveset a májusi fagy meghagyott, annak mint egy fele elszaladt, s a szép tömött szemü fürtök helyett ritka, rongyos fürtöket láthatni az egész hegyen, — sőtt a tarczaliak is arról panaszkodnak. Ne csufolódj jövedelmiadó, annyinak kell lenni, ha kölcsön kérjük is. r. l.

— ***Vidéki hirek.*** **Ujvidéken** a medgy és ákác fák ujjolag viritanak. Kiváncsiak vagyunk, valjon a medgy fog-e gyümölcsöt hozni. **Egy szerb** születésü magyar honvéd Nikolics Joco atszökött Mitrovicznai fegyveresтói, ruhástól Szerbiába. **Pakrácz** faluban (Pozsega m.) szerb lakosai lázadást terveztek, azonban a városunk fiaiból álló 39-ik gyalog sor ezred egy százada a helyszinére rendeltetvén lázzadási hevüket lehütötte. Egy kereskedő fiával együtt elfogatott. **A Csapról** Ungvárra menő vonatot megállitották, hogy egy elaludt mozdonyőr leesett sipkáját megkereshessék. **Nyitrán** egy odavaló ügyvéd elhalt nejét kiásták sirjából, mert gyanu esett, hogy nem természetes halállal mult ki. **A várad-olaszi** templom tornyára a gömböt akarták feltenni, azonban a fa, melyre a csiga megvolt erősitve letört s a gömb lezuhant. Ember élet nem esett áldozatul. **Egy n.-károlyi** izr. család a Kraszna folyón levő saját uszodájukba ment, az uszoda fenék deszkája gyenge levén leszakadt s két nő s egy 4 éves gyermek, a viz által az épület alá sodortattak, hol halálukat lelték. **A kolozsvári** dalkör a szegedi dalár ünnepélyre rándulva, aug. 15-én N.-Váradon dalestélyt rendez. **Székes-Fehérvár**on egy Édes Ignácz nevü 1 és fél éves fiucska játszás közben a kutba esett s bebe fult. **Gróf Mikó Imre** a protestantismus rendithetlen oszlopa, a nagy történet tudós veszélyes beteg. Mielőbbi felgyógyulását szivünkből kivánjuk.

UJDONSÁGOK.

* **Az Annabálra** vonatkozólag felemlitjük, hogy nemcsak Bihar, hanem a távolabbi megyék szép hölgyei is képviselve voltak. A debreczeni szép leányok közül Fischer Mari, Fráter Erzsike, Hubay Katinka, Miskolczy Erzsike is jelenvoltak. A váradi hölgy koszoru egyik szép rózsája Sz. Király Vilma fekete ruhájában gyönyörü jelenség volt. De ugyan ki tudná leirni mindazon hölgyeket, kik ott jelenvoltak. A derék debreczeni fiukról, lehetetlen megnem emlékeznünk, kik kifáradhatatlanul szünet nélkül tánczoltak, s jó kedélyükkel a társaság vidámságát nem kis mértékben fokozták s a debreczeni fiatalság hirnevére ujabb fényt vetettek. A közönség nagyobb része vasárnap d. e. már eljött, vivén magukkal az édes visszaemlékezést, s ifju leányaink s férfiaink talán egyebet is.

* **Mint a „N. H.“ban** olvassuk: Tatay Miklós debreczeni gyógyszerész a napokban jegyezte el magának Bignió Emma kisassзonyt, Bignió Lajosnak, a bécsi udv. opera tagjának unokahugát.

* **Kohut Mór** ur igen előnyösen ösmert tanintézetében a felső leánytanoda körében „Önképző kör“ alakult, melynek czélja saját könyvtára segélyével az olvasás, továbbá szavallás és dolgozatok készitése s megbirálása által az önképzés. Az irásbani dolgozatoknál a magyar német és franczia nyelv, s illetve az azokban eszközlendő forditásokra van a fősuly fektetve. A tagok kétfélék, u. m. müködő és pártoló tagok. Müködő taggá lehet mindazon leány, ki a nevezett intézetben a 4—6. osztályt látogatja, vagy máshol az ezen osztályoknak megfelelő kiképzést nyerik. Pártoló tag lehet minden fedhetlen jellemü és erkölcsü egyén, de ezek a kör müködésében tényleg csak annyiban vehetnek részt, a mennyiben jogukban áll a munkálatokra birálatot hozni. A tisztikar egyhangulag következőleg választatott meg: elnök Guttman Sarolta, jegyző König Ármin, felügyelő Hagel Gyula urak pártoló tagok. Alelnök Mandel Teréz, titkár, Guttmann Ilon, pénztárnok Löwenberg Zsófia, pénztári ellenőr Drukker Matild, könyvtárnok Guttmann Laura, könyvtári ellenőr, Gottlieb S. háznagy, Weiss Regina müködő tagok. Tegnap tartatott a második ülés, s ez igen látogatott volt, mi azon nagy pártolás jeléül veendő, melyben a kör mindenfelől részesül. Ülés tartatik a nevezett intézetben minden vasárnap d. u. 3 órakor, felhivjuk erre az érdeklődők figyelmét.

* **Gyászjelentés.** Sáska Ignácz és neje Györfy Karolin megszomorodott szivvel jelentik szeretett Ilka leányuknak mult hó 31-én d. u. fél 4 órakor 10 hónapos korában 3 heti betegeskedés következtében történt gyászos kimultát. Megboldogult leánykánk temetése holnap, az az Aug. 2-án d. u. 3 órakor leend, mely végtisztességtételre rokonainkat, barátainkat s ösmerőseinket ezennel meghivjuk. Debreczen 1876. Aug. 1-én Sáska Ignácz és neje Györfy Katalin.

* **Rávetették a kártyát.** Mester-utczán, évek hosszu során át lakik egy lakatos, — ki azonban az önvédelmi harczban kapott sérülés folytán már rég nem folytatja a mesterségét. Békességes egyetértésben élt családjával, s körülötte lakó szomszédaival is. A legutóbbi időben B.-Ujvárosról épen a szegény lakatossal szembe levő épületbe költözködött egy család, melynek a mult héten feltörték a kamaráját s abból szalonnát s másnemü élelmiszert elloptak. Lakatosné asszonyom megdöbbenve vette észre, hogy az átellenes szomszédasszony három nap óta duzzog és haragos kedvben van folyvást, s nem állhatta meg, hogy meg ne szóllitsa, miszerint mi ennek az oka. „Hát bizony — mondá a szomszéd asszony, — ha tudni akarja megmondom, ha megharagszik is; megvetettük a kártyát, s az bizony kentekre mutatott, hogy kendék törték fel a kamaránkat s vitték el a szalonnát, meg a többit.“ A szegény vádlott asszony belátta azt, hogyha beszédbe ereszkedik a szomszédasszonyal, megmondja neki, hogy kivolt az anyja, meg a nagyanyja, jobbnak látta felmenni a kapitányi hivatalba, s ott könyek közt panaszolta el az egész ügyet, hogy rávetették a kártyát ártatlanul. Ezekből látható, hogy B.-Ujvároson még folyvást diszlik a kártyavetés nemes mestersége. Népnevelés jöjjön el a te országod — B.-Ujvárosra is.

* **Tárcza rovatunkban** folyó „Margit“ czimü regény, a mai közleménnyel véget ért. — Legközelebb egyik derék munkatársunk tollából „**A tátra gyermeke**“ czimü eredeti elbeszélés közlését kezdjük meg, melyre felhivjuk t. olvasóink figyelmét.

* **Gyászjelentés.** Lipp Nándor és neje Kiss Juliánna mély bánatba merülve tudatják **magok**, továbbá gyermekök Vilmos nevében is **forrón szeretett** kedves leányuk, illetőleg kedves testvérének Lipp Mária-Annának négy heti sulyos szenvedés után, folyó hó 1-én reggeli 4 órakor, életének 1 év és 4 hónapos korában történt Gyászos kimultát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 2-án d. u. 3 órakor fognak a Miklós-utczai Dr. Liebermann A. ur 1078. sz. házánál tartandó reform. gyászszertartás után a várad-utczai sirkertben örök nyugalomra letétetni. Mely végtisztességtételre minden rokonok s jó barátok tisztelettel meghivatnak. Debreczen 1876. Aug. 1-én. Áldás béke lebegjen hamvai felett.!!

* **Szentanna-utcza** végén van egy épület, melyet ez alkalommal nem akarunk megnevezni, azon épületnek kertjében a tulajdonos 25 darab sertést hizlaltat, holott hatóságilag a városban egy telken csak nyolcz sertés hizlalása van megengedve. Felhivjuk ez ügyre a rendőrség figyelmét, annál is inkább, mivel ott a környéken kifejlett büz, közegészségi szempontbol felette veszélyes.

Aki az élőfába is beleköt.

(Folytatás)

De hát e kis hiba még csak meg sem látszott a 14 házzal biró tudós férfiunak bugyilárisán; mert, hogy 14 háza van, azt onnan hallottuk, midőn egyszer kalapot ment vásárolni a debreczeni vásárba, s midőn reggeltől délig tartó rövid idő alatt sikerült is neki egy kalapra megalkudni, meghagyta, hogy a kalapot küldjék a lakására.

— Hol méltóztatik lakni? kérdé a kereskedő.

— Hja bizon, — felelte — hogy a 14 házam közül melyikben lakom majd holnap, azt még nem tudom.

Nem lehet czé.unk Telegdi László urnak ilyen irányu ephemér viselt dolgait tovább regisztrálnunk, hanem szabad legyen felemlitenünk azt, hogy ez az uri ember az, aki önön magán kivül, minden más embert szeretne Debreczen városából kitudni; szerinte az, ki nem Debreczenben született, nem lehet e városnak polgára az nem tudja hányadán van a világ Debreczenben, nem tartozik az értelmes emberek közzé, annál kevésbé jogosult a város közügyeiben részt venni, s mint idegen nem illetékes bárminek a hozzászólásához. Hanem igenis ő, a tudós férfiu, a ki folyvást gondolkozni szokott a dolgon, a ki tanulmányozta az ügyeket, járt a külföldön, például Derecskén, V.-Pircsen és Kutya-Bagoson; résztvett a forradalomban, s hősi bátorsággal futott meg a száz kancsukának ötet illető fele része elől, stb. stb.

És haza jött; beállott tudósnak, s ezt cselédjeivel elis hitette, irt vezérczikkeket, s azokban többes számban beszélt, azután lett, könyvárus, később ház- és szélmalom tulajdonos, ujságiró, nyomdász és czukrász, ügyvéd, lapkihordó, pék, gőzfürdőbérlő, és igazgatótanácsos, számos egyletnél alügyelő, több társulatnál felügyelő, s az utóbbi időben még kártya csinálló is.

Ily teméntelen hivatali minőséggel megáldva Telegdi László, igen természetes, a tudós ur nem csinált egyebet, mint iramodni, majd ide, oda, majd amoda, minél fogva felavatta magát minden lében kanálnak, egészen a legutóbbi időkig is.

Kérdjük tehát e városnak azon legrégibb lakóitól, a kik ezen urnak minden irányu működését figyelemmel kisérték, találnak-e egész életében olyan mozzanatot, amely felett az elfogulatlan itélet kimondhatná jó lélekkel azt, hogy az a város a társadalom, vagy az emberiség javára követtetett volna el általa.

Nem alakulhat városunkban intézet, egylet, társaság, melybe ő jezsuita módra mosolygó arczczal, pislogó szemekkel föintézőül be ne tolná magát, de csak azért, hogy tanácsosul vagy felügyelőül megválasztatván, ott minden nap megjelenjen, de semmit se tegyen.

Uraim, az ilyen nem érdem; ez a polgári társaságban nyügnek neveztetik.

Mert hiszen tekintsük csak Telegdi László irodalmi tehetségét, szereplését; valjon nem sármunka volt-é az, kezdettől fogva máig, melyhez mint a költő mondja: „nem kell hozzá ész.“ Képes-e felmutatni ő csak egy maradandó becsértékkel biró müvet, melylyel nemzeti irodalmunkat, nyelvünket gazdagitotta volna? Lehet-é személyiségén a mai felvilágosodott, folyton előre haladó kor jeleit észlelni? Felelet: nem. Annál kevésbé munkálatain, cselekményein, és sokat gondolkozó, tanulmányozó észjárásán! Hiszen czikkeit nagyon kevés ember érti meg ma, abból a korból valók azok, midőn ugy beszéltek még, hogy: „Latiatuc feleym, szömtüchel nuic vogmuc“ — stb.

Egy szóval, ex omnibus aliquid, ex toto nihil, — ezt lehet reá alkalmazni és teljes joggal.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

LINZER VILMOS-féle
férfiruha mü-terem
(Debreczen, főpiacz Nánásy-ház, a „Bika“ mellett)

Ajánlja a n. é. közönségnek ez idényre belés külföldi szövetekből dusan felszerelt raktárát; mindennemü uri öltönyöknek és egyenruháknak elkészittetését elvállalja, s gyors pontossággal teljesiti. Ajánlja továbbá saját készitményü, nagy választéku kész

RUHA-RAKTÁRÁT

urak és gyermekek számára,
a legolcsóbb árszámitás mellett.

Megrendelések vidékről, a mell felső bőségének feladása mellett, a legpontosabban teljesittetnek.
Ajánlja magát a n. é. közönség becses pártfogásába
96 24—74
Kohn Vilmos,
üzletvezető.

Fehérnemü
mángoló- és kifacsaró-gépek
amerikai constructió, kitünö javitással,
valamint
Lignomsanctom-gömbök
korcsmárosok részére,
ismert jó- és szilárdság mellett szállit
Kattausch J.
Budapesten, Sebestyén-tér 3-dik szám.
Nagyobb mennyiségnél árleengedés.
Illusztrált árjegyzék ingyen küldetik.
Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan eszközöltetnek. 271 2—3

Hirdetmény.

Az egri főkáptalan puszta sz.-margitai birtokán 850 darab kisebb nagyobb sertés, és 128 darab sőre ökör eladó. Értekezhetni Egerben a jószág kormányzóságnál.
Eger, jul. 12-én 1876.
Simkovits Imre,
jószág-felügyelő.
291 1—3

Valódi selmeczi pipák
főraktára
Week Adolf
első magyar piparezelő gyárában
Budapest, 3 dob-utcza 19. sz. a.
a hol mindennemü pipák, dohányzó eszközök, csatok és szijcsatok a legnagyobb választékban ugy nagyban, mint kicsinyben bécsi gyári áron kaphatók.
272 3—6

3760/1676 szám.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Holcsy Arnold** részére alperes **Molnár István** és **Csapó Erzsébet**től 300 afrt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 4793 számu telekjegyzőkönyvben A) h. r. sz. alatt bejegyzett 1200 afrtra becsült retek-utczai 1258 számu beltelkes ház s 3 hold 150 □-öl ondódi föld folyó 1876-dik évi szeptember hó 7-dik, szükség esetére október hó 7-dik napján délutáni 3 órakor, a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó MÉSZÁROS LÁSZLÓ által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 120 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-sö árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig 1. 2. és 3. hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendö; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlannak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a. p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd BEÉR KÁLMÁN által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi julius hó 14-dik napján tartott üléséből.

Becske Lajos h. elnök. **Hegedüs István** aljegyző.
289 1—3

Dr. Handler Mór
orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyit gyökeresen fényes és tartós siker **biztositasa** mellett mindennemü
titkos betegségeket
1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, ugymint:
MAGÖMLESEKET
az **ingerlékeny gyengeséget,** az **ondófolyást** különösen a
TEHETETLENSÉGET
(elgyengült férfierőt)
2) **hugycsőfolyásokat (még oly idülteket is)**
a **nemzőrészek bujakóros fekélyeit** és **másodrendü bujakórt** minden alakjaiban és elcsufitásaiban,
3) **hugycsőszükületeket,**
4) friss és idült nyükfolyásokat **nőknél,** az ugynevezett **fehér folyást** és az onnan eredő
magtalanságot
5) **bőrkiütéseket,**
6) a **hugyhólyag betegségeit** és **vizelési nehézségeket.**
Rendel naponkint: d. e. 10 órától 1-ig, d. u. 3-órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.
Lakik Pesten, belváros, kigyó- és városházutcza sarkán 2-ik szám a ROTTENBILLER-féle házban.
Dijjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

4434/1876. SZ.

Arverési hirdetés.

A debreczeni királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperesben **Szikszay József** tulajdonát tevő, fele részben néhai **Drágeta Erzsébet** hagyatékához tartozó, a debreczeni 2505. számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett piacz-utczai 1824. sz. emeletesház és ennek 15 hold 300 □ öl külső föld- f. 1876-dik évi aug. hó 21-dik, szükség esetére szept. hó 21-dik napján délutáni 3 órako-, — a tvszék tárgyaló termében b. végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó önkéntes árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltásiár a becsérték 70,000 af. melynek 5% vagyis 3500 aft. az árverelni szándékozók által, a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-sö árverési határnapon becsáron alól, ha csak az érdekeltek világosan bele nem egyeznek, el nem adatnak, a 2-ik árverési napon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 4 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 3, 6, 9 és 12 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fenurt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga elöjegyeztetik, azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog az hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet. Valamint őt illetik a vett ingatlanoknak a leütés napja után lejáró bérleti rátái, s mindennemü használ és jövede mei.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

7. Vevő a fennálló bérleteket a bérleti időszak leteltéig tisztelni tar ozik, ha a bérlő oly mulasztast nem követ el, mely a mostani tulajdonosokat is a kimozditásra jogositaná.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő kepviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Gyugyey József által fognak képviseltetni.

Azok pedig, — akik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-ik évi junius hó 9-dik napján tartott üléséből.

Becske Lajos h. elnök. **Hegedüs István** jegyző.
238 2—3

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.